

Młodzi Globalni Liderzy Leslie Wexnera – 2

20 sierpnia 2022

Poniżej publikujemy [drugą z trzech części](#) zaadaptowanego fragmentu mającej się wkrótce ukazać książki dziennikarki Whitney Webb pt. „One Nation Under Blackmail” („Naród szantażowany”). Autorka bada sieć stojącą za Jeffreyem Epsteinem i śledzi jej scalenie z amerykańską przestępczością zorganizowaną oraz wywiadem, poczynając od wczesnych lat 1940. W zaprezentowanym fragmencie, Whitney Webb analizuje powiązania filantropijne Leslie Wexnera oraz Jeffreyego Epsteina z Harvardem.

Kształtowanie liderów

Założony równoległe z Fundacją Wexnera, Wexner’s Heritage Program (WHP) planował połączyć amerykańskich Żydów z ciągle rozwijającym się państwem Izrael. Program został stworzony, aby „rozszerzyć wizję żydowskich liderów-wolontariuszy, pogłębić ich wiedzę żydowską i pewność siebie oraz zainspirować ich do sprawowania transformacyjnego przywództwa w społeczności żydowskiej”. Fundacja definiuje program jako:

„zasadniczo żydowski program nauki i rozwoju przywództwa dla liderów wolontariuszy w Ameryce Północnej”.

Do tej pory w programie wzięło udział około 2000 „liderów”. WHP jest narzędziem standaryzacji pewnego spojrzenia na historię Izraela, a także teksty judaistyczne. Dwuletni program składa się z 36 wieczornych seminariów, które odbywają się co dwa miesiące w wymiarze czterech godzin, a także z trzech krótkoterminowych instytutów letnich, które odbywają się poza miastem, w USA lub w Izraelu. Każdy z tych letnich seminariów trwa od 5 do 7 dni i odbywa się przez cały czas trwania programu.

Podobnie jak w przypadku innych renomowanych programów liderekich, takich jak program Young Global Leader Światowego Forum Ekonomicznego, program Wexner Heritage skierowany jest do bardzo konkretnej grupy wiekowej, a jego adresatami są profesjonaliści w wieku od 30 do 45 lat. Do najważniejszych kryteriów wymaganych od uczestników programu należy wykazanie się zaangażowaniem w sprawy judaizmu, społeczności żydowskiej i/lub Izraela oraz osiągnięciami w zakresie przywództwa w życiu społeczności żydowskiej.

Strona internetowa Fundacji Wexnera twierdzi, że: „2300 absolwentów Wexner Heritage Program to czołowi świeccy liderzy na poziomie lokalnym, krajowym i międzynarodowym. W 35 miastach, w których zebraliśmy kohorty WHP, praktycznie każda żydowska organizacja gminna jest nadal wspierana przez naszych absolwentów. Zostają oni przewodniczącymi lub prezesami synagog, federacji, JCC, Hillels, szkół dziennych, obozów i wielu innych; często są założycielami lub przewodniczącymi alokacji lub kampanii rocznych. Zasiadają w zarządach JFNA, 70 Faces Media, Foundation for Jewish Camp, International Hillel, AIPAC i J Street; The Shalom Hartman Institute, Pardes, Hadar i każdego amerykańskiego seminarium rabinicznego; Jewish Education Project, Prisma, JDC i wielu innych”.

Warto zauważyć, że spośród tych wymienionych grup, Fundacja

Wexnera (a zwłaszcza program Wexner Heritage) cieszy się szczególnie bliskimi związkami z AIPAC. Na przykład Elliot Brandt, krajowy dyrektor zarządzający AIPAC, jest absolwentem programu Wexner Heritage, a w przemówieniu z roku 2018 na dorocznej konferencji politycznej AIPAC, Brandt zauważył, że „większość Zarządu Krajowego [AIPAC] składa się z absolwentów Wexner Heritage, nie mówiąc już o jego regionalnych przewodniczących i niektórych z najbardziej zaangażowanych darczyńców”.

Elliot Brandt i Alan Dershowitz podczas konferencji politycznej AIPAC 2017

Bliskie związki Wexnera z AIPAC nabierają innego wydźwięku, gdy weźmie się pod uwagę nie tylko jego bliskie relacje z powiązaniem z izraelskim wywiadem Jeffreyem Epsteinem, ale także fakt, że sam AIPAC ma długotrwałe i kontrowersyjne związki z izraelskim wywiadem. Na przykład, AIPAC był w centrum izraelskiego skandalu szpiegowskiego w USA w połowie lat 1980., a także ponownie w roku 2004, kiedy to wysoko postawiony analityk Pentagonu został przyłapany na przekazywaniu wysoce tajnych informacji rządowi Izraela za pośrednictwem najwyższych urzędników AIPAC.

Pomimo obszernych dowodów, zwłaszcza w tej ostatniej sprawie, AIPAC uniknęła zarzutów. Jak zauważył wówczas dziennikarz Grant Smith, „główny prokurator Departamentu Sprawiedliwości w

sprawie szpiegostwa [AIPAC], Paul McNulty, został nagle i w niewytłumaczalny sposób awansowany w ramach Departamentu Sprawiedliwości po tym, jak wycofał się z kryminalnego oskarżenia AIPAC jako korporacji". Zarzuty wobec konkretnych urzędników AIPAC zaangażowanych w sprawę również zostały wycofane.

W latach następujących po inauguracji Wexner Heritage Program, pojawiły się inne podobne działania. W roku 1987 Fundacja Wexnera ogłosiła, że rozpocznie przekazywanie „3-4 milionów dolarów dotacji na pierwszy rok programu poświęconego wzmocnieniu i poprawie profesjonalnego przywództwa w północnoamerykańskiej społeczności żydowskiej”.

Jak podaje Jewish Telegraphic Agency, „Wexner stwierdził, że Grupa Doradcza wyłoniona spośród czołowych żydowskich naukowców i profesjonalistów wspólnotowych zaleciła skupienie uwagi na trzech krytycznych grupach: rabinach, profesjonalistach wspólnotowych i pedagogach”. Skutkiem tych starań było formalne utworzenie Wexner Graduate Fellowship w roku 1988. Przewodniczącym Komitetu Stypendialnego Wexnera został profesor Henry Rosovsky.

Henry i Harvard

Henry Rosovsky był ekonomistą na Uniwersytecie Harvarda. Podobnie jak Wexner, i jak wielu innych współpracowników Fundacji Wexnera, Rosovsky urodził się z rosyjskich żydowskich rodziców. Dorastał mówiąc po rosyjsku, niemiecku i francusku, a w roku 1940 Rosovsky wyemigrował z rodzicami do Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Podczas II wojny światowej służył w Korpusie Kontrwywiadu Armii USA. 9 lat później został naturalizowanym obywatelem USA. W tym samym roku uzyskał tytuł licencjata na publicznym uniwersytecie badawczym College of William and Mary w Williamsburgu w Wirginii, a następnie w roku 1959 tytuł doktora na Harvardzie.

Rosovsky wykładał za granicą jako profesor wizytujący w Japonii na uniwersytetach Hito Subashi i Tokio, a następnie do roku 1965 wykładał japonistykę, ekonomię i historię na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley. Wykładał również na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie w Izraelu, również jako visiting professor, a także pracował jako konsultant dla rządu Stanów Zjednoczonych, Azjatyckiego Banku Rozwoju, Banku Światowego i UNESCO.

Rosovsky osiadł na Harvardzie w roku 1965 i przywiózł ze sobą zamiar sprawienia, by życie żydowskie na Harvardzie rozkwitło. Do roku 1978 Rosovsky pomógł założyć Centrum Studiów Żydowskich, którym kierował Harry Wolfson, pierwszy przewodniczący centrum studiów judaistycznych na jakiegokolwiek amerykańskiej uczelni. Rosovsky był pierwszym Żydem, który zasiadał w zarządzie Harvard Corporation. Żona Rosovsky'ego, Nitza Rosovsky, również była obecna na Harvardzie, a w roku 1986, podczas obchodów 350-lecia Harvardu, napisała pracę zatytułowaną „The Jewish Experience at Harvard and Radcliffe”, która prześledziła żydowską historię na uniwersytecie sięgającą roku 1720.

Rosovsky rozwinął bliskie relacje z niektórymi kluczowymi członkami wydziału na Harvardzie, w tym przyszłym sekretarzem skarbu USA i prezydentem Harvardu Larrym Summersem. W roku 2017 Summers stwierdził w wideo-województwie złożonym Rosovsky'emu, co następuje: „Trzydzieści pięć lat temu usiadłem w twoim biurze jako młody rekrut na wydział Harvarda i drżałem przed majestatem tego wszystkiego” – powiedział. „Z czasem stałem się mniej onieśmielony i zacząłem cenić twoją mądrość i doświadczenie”.

Henry Rosovsky pozujący z premierem Izraela Menachemem Beginem
Rosovsky zaangażował się w działalność Fundacji Wexnera w roku 1987, kiedy to Fundacja Wexnera ogłosiła wspomnianą wcześniej inicjatywę mającą na celu rekrutację, wspieranie i utrzymanie „najwyższej jakości profesjonalnego przywództwa” w amerykańskiej społeczności żydowskiej poprzez udzielanie dotacji osobom i instytucjom.

Te indywidualne granty zostały przyznane jako stypendia Fundacji Wexnera, a Fundacja wyznaczyła Rosovsky’ego do pełnienia funkcji przewodniczącego Komisji ds. stypendiów Wexnera.

Gdy Wexner się do niego zwrócił, Rosovsky był już prominentnym i dobrze skoligaconym człowiekiem, a jego koneksje obejmowały takich izraelskich polityków i głowy państw jak Menachem Begin i Yitzhak Rabin.

W tym czasie Rosovsky był również publicznie honorowany za swoje liczne osiągnięcia. W roku 1987, po tym jak Wexner rozpoczął kilka swoich filantropijnych przedsięwzięć, Amerykańska Akademia Osiągnięć – edukacyjna organizacja non-profit, która wyróżnia najbardziej utalentowane osoby w kraju – przyznała Rosovsky’emu nagrodę „Golden Plate Award”.

Jednym z najważniejszych powiązań Rosovsky’ego, które

prawdopodobnie zainteresowały Wexnera, był jego silny związek z Harvard Hillel. To, co dziś określa się jako „Harvard-Radcliffe Hillel”, Harvard Hillel jest powszechnie opisywane jako organizacja usługowa, która zapewnia żydowską edukację, kulturę, religię i szanse społeczne dla studentów i wydziału. Rosovsky był kluczowym graczem w torowaniu drogi dla relokacji Hillel z prostego budynku na obrzeżach kampusu do lokalizacji w sercu życia Harvardu. Późniejsze zaangażowanie Wexnera w Harvard Hillel oznaczało również wejście Epsteina w to, co stało się jego kontrowersyjnym i intymnym związkiem z prestiżową uczelnią.

Zgodnie z artykułem z roku 2003 w Harvard Crimson dotyczącym darowizn Epsteina na rzecz Uniwersytetu, Rosovsky był nie tylko jednym z najbliższych współpracowników Epsteina na Harvardzie, ale także „najstarszym przyjacielem grona” Epsteina, który został przedstawiony Rosovsky’emu przez Wexnera około roku 1991. To właśnie w tym samym roku Epstein i Ghislaine Maxwell rozpoczęli działalność związaną z szantażem seksualnym i handlem seksem.

Rok 1991 był również rokiem, w którym „New York Times” poinformował, że czterech darczyńców, wśród których byli Leslie Wexner i Jeffrey Epstein, zobowiązało się do zebrania 2 milionów dolarów na budowę nowego centrum studenckiego Harvard-Radcliffe Hillel. We wspomnianym artykule „Times” wymienia Epsteina jako „prezesa Wexner Investment Company”.

Budynek został ukończony w roku 1994 i nazwany Rosovsky Hall na cześć Henry’ego Rosovsky’ego. Rosovsky Hall jest budynkiem o powierzchni 19,500 stóp kwadratowych, którego ukończenie kosztowało 3 miliony dolarów i zawiera dziedziniec ogrodowy, salonik studencki, jadalnię, bibliotekę, biura i wielofunkcyjne sale do nabożeństw i spotkań.

Po aresztowaniu Epsteina w roku 2019, dyrektor wykonawczy Hillelu, rabin Jonah Steinberg twierdził, że Epstein jedynie „ułatwił” przekazanie daru, który w rzeczywistości został

ofiarowany przez Wexnerów i nie obejmował osobistych pieniędzy Epsteina. Jednak nieobecna obecnie tablica na budynku, cytowana przez Harvard Crimson w roku 2003, wymieniała zarówno Epsteina, jak i Wexnera jako darczyńców odpowiedzialnych za finansowanie budowy centrum.

Steinberg zauważył, że Epstein przekazał 50 000 dolarów na rzecz Hillela w roku 1991, w tym samym roku, w którym dokonano również darowizny na budowę Rosovsky Hall. W kolejnym roku, zapisy z Harvardzkiego Biura Spraw Absolwentów i Rozwoju ujawniają, że Epstein był traktowany jako potencjalny darczyńca przez Uniwersytet, a „najważniejsi szefowie” Harvardu po raz pierwszy oficjalnie spotkali się z Epsteinem, aby „szukać jego wsparcia”.

Nie jest jasne, co dokładnie wynikło z owego spotkania, ponieważ pierwsza oficjalna darowizna Epsteina na rzecz Harvardu została odnotowana w roku 1998, co rodzi możliwość, że wsparcie mogło być udzielone w inny sposób, który niekoniecznie wiązał się z bezpośrednimi darowiznami na rzecz Uniwersytetu.

Faktycznie, kiedy Harvard odrzucił darowizny od Epsteina po jego skazaniu w roku 2008, Epstein nadal przekazywał pośrednio darowizny na rzecz Uniwersytetu, bezpośrednio sponsorując szereg profesorów, jak również studencki klub społeczny na Harvardzie. Epstein mógł przekazywać datki w ten sposób również we wcześniejszym okresie, tym bardziej, że już przed spotkaniem w roku 1992 przekazał datki na rzecz harwardzkiego Hillela.

Jeffrey Epstein rozmawia z Larrym Summersem podczas kolacji w roku 2004, którą zorganizował dla najważniejszych nazwisk Harvardu, na zdjęciu m.in. Alan Dershowitz

Warto zauważyć, że pierwsza „oficjalna” darowizna Epsteina dla Harvardu w roku 1998 miała miejsce w tym samym roku, w którym używał on swojego prywatnego samolotu, obecnie powszechnie znanego jako „Lolita Express”, do przewozu ówczesnego zastępcy sekretarza skarbu Lawrence’a „Larry’ego” Summersa. Ówczesny szef Summersa, sekretarz skarbu Richard Rubin, wcześniej ułatwił Epsteinowi pierwszą oficjalną wizytę w Białym Domu Clintonów na początku roku 1993. Summers został rektorem Uniwersytetu Harvarda krótko po tym jak zakończyła się kadencja Clintona, w lipcu 2001 roku. W czasie kadencji Summersa, dostęp Epsteina do kampusu Harvardu i wielu jego najznamienitszych profesorów gwałtownie się zwiększył. Będąc prezydentem Harvardu, Summers nadal latał samolotem Epsteina.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Whitney Webb

Tłumaczenie: Uczta Baltazara

Zdjęcia: Fundacja Wexnera, Sott i inne

Źródło zagraniczne: UnlimitedHangout.com

Źródło polskie: BabylonianEmpire.wordpress.com

Źródłografia

1.

<https://www.wexnerfoundation.org/programs/wexner-heritage-program/>

2.

<https://www.wexnerfoundation.org/the-wexner-network-in-full-force-at-aipac/>

3.

<https://original.antiwar.com/smith-grant/2012/10/05/spy-crisis-launched-aipacs-think-tank/>

4.

<https://original.antiwar.com/justin/2007/11/05/aipac-espionage-and-legal-sabotage/>

5.

<https://original.antiwar.com/smith-grant/2008/08/20/why-bush-will-pardon-aipac-for-espionage/>

6.

<https://www.theguardian.com/world/2009/may/01/aipac-israel-lobby-lobbying-washington>

7.

<http://campaignforharvardhillel.com/2020/03/11/honoring-henry-rosovsky/>

8.

<https://news.harvard.edu/gazette/story/2017/11/in-praise-of-harvards-henry-rosovsky-at-90/>

9.

<https://www.jta.org/archive/wexner-foundation-to-channel-3-4-million-in-grants-to-help-enhance-and-improve-professional-leaders>

10.

<http://campaignforharvardhillel.com/2020/03/11/honoring-henry-rosovsky/>

11. <https://achievement.org/our-history/>

12.

<https://www.jta.org/2017/11/01/united-states/harvard-honors-a-professor-who-helped-its-jewish-life-flourish>

13.

<https://www.nytimes.com/1991/06/03/style/chronicle-639191.html>

14.

<https://www.safdiearchitects.com/projects/harvard-rosovsky-hall>

15.

https://ogc.harvard.edu/files/ogc/files/report_concerning_jeffrey_e._epsteins_connections_to_harvard_university.pdf

16. https://en.wikipedia.org/wiki/Henry_Rosovsky

17.

<https://www.jta.org/archive/wexner-foundation-to-channel-3-4-million-in-grants-to-help-enhance-and-improve-professional-leaders>

18.

<https://timesmachine.nytimes.com/timesmachine/1969/04/24/78343339.html?pageNumber=36>